

Маша Ануфриева, 16 лет. Волковыск, приход имени св. Вацлава Я не думала, приехав на парафиаду в прошлом году, что так чудесно проведу это время. Я ехала с твердой убеждённой, что парафиада – это обычные реколекции. И мне было не совсем понятно, зачем нужны здесь какие-то конкурсы: спортивные, художественные.

Моё представление о ней изменилось сразу же в первый день пребывания на парафиаде. Разные конкурсы, личные и командные победы придавали её участникам какие-то невообразимые силы, давали какую-то неопишемую радость. Хотелось прыгать и кричать от счастья.

Когда же всё закончилось, то ещё долго я вспоминала об этом, строила планы на следующий год. Наверно, именно во время воспоминаний об этих незабываемых днях и пришло чёткое понимание значения парафиады.

По-моему мнению, парафиада - это такой момент в жизни человека, когда ты осознанно прославляешь Бога не только молитвой, но и твоими вполне привычными действиями: занятием спортом, музыкой, рисованием. Парафиада – это в какой-то степени - «концентрированная бомба» талантливой и верующей молодёжи, которая не стесняется сказать, что она любит и доверяет Богу. †

Мискевич Виктор. Гродно (м-н Августовок) Прошёл уже целый год после первой епархиальной парафиады в Гродно. Я до сих пор нахожусь под её впечатлением. Было представлено множество приходов Гродненского диоцеза. Всё было подготовлено на

вышнем узроўне. Прыезд асноватэля міжнароднай парафіяды о. Юзефа Ёньца удзівіў усіх у хорашым сьмьслэ этэго слова. Кэждый дэнь начынаўся с утрэнняй св. Мэссы, пасьлэ каторай часта ўчаснікув уэзжала на тэатральныя прэдставлэня, а друкая часта - на спартыўныя сарэвнованія. Дэнь заканчыўся савмэстнай вэчэрняй малітвой. На парафіядэ былі такжэ волонтэры, каторыя спэсэбствавалі тэму, чэбы парафіяда прэходзіла пэ намэчанэму плану.

Кэждый пэзнакоміўся с новымі людзьмі, і тэпэр вэсэ с нэтэрпэніэм ждут ўжэ ІІ гроднэньскай епархіяльнай парафіяды. Юлія Усавіч. Парафія імя Найсвэцэйшага Адкупіцэля з Гродна (м-н Дэвэятоўка)

Парафіяда! Штэ гэта?! І чым яна з'яўляецца дэля мянэ? Напэўна – гэта частка майго жыцця. Гэта ўспаміны, якія надоўга застануцца ў маім сэрдэ, новыя знаэмствы, цікавыя забавы, твары ўдзэльнікаў, пэрапоўнэныя шчырымі ўсмэшкамі. Гэта - эмоцыі балэльшыкаў на трыбунах падчас

спартыўных спаборніцтваў. Можна прывэсці яшчэ з дзэсятак прыкладаў, алэ на першым мэсцы будзэ тое, штэ парафіяда – гэта паяднаннэ і пазнаваннэ Хрыста у суполнасці і з дапамогай яе. Гэта - адчуваннэ Яго рукі праз рукі іншых. Гэта - жаданнэ ісці за Езусам, бо напэўна ты будзэш нэ адзін! Дэзякуй арганізатарам за вашу вэлікую працу. Удзэльнік спаборніцтваў з міністранцкай футбольнай каманды з парафіі імя Божай Міласэрнасці ў Гроднэ Дэля нас парафіяда ў Гроднэ – заўжды нэсэ нэзабўўныя ўражанні, калі мы можам сустрэцца з равэснікамі разам, памаліцца і

паіграць у футбол. Тады мы адчуваем сябе адной сям’ёй.

Медалі чакаюць удзельнікаў!

Светлай памяці а. Юзафа Ёнца SchP

Да сённяшняга дня я памятаю маю першую сустрэчу з гэтым цудоўным чалавекам і святаром - айцом Юзафам Ёнцам у Варшаве. Ён быў заснавальнікам таварыства “Парафіяда імя св. Юзафа Каласанса” – і гэта яшчэ не ўсё: быў, ёсць і застанеца ў нашай памяці як “душа і сэрца парафіяды”, чалавек, які мог, дзякуючы малітве, стадыёну, тэатру, сабраць тысяча дзяцей і моладзі з усяго свету. У Варшаве Гродзенская дыяцэзія была самай прадстаўнічай: 12 парафій. І ў гэтым, напэўна, ёсць заслуга айца Юзафа, які вельмі клапаціўся і імкнуўся дапамагаць краінам з Усходу. Адна з мараў а. Юзафа: каб парафіядны рух развіваўся ў іншых краінах. Таму дзень 15 чэрвеня 2009 г. стаў гістарычнай падзеяй для Гродзенскай дыяцэзіі і ўсяго нашага краю, таму што ў гэты дзень у прысутнасці біскупа Аляксандра Кашкевіча, святароў, дзяцей і моладзі а. Юзаф адкрыў урачыста першую дыяцэзіяльную парафіяду дзяцей і моладзі ў Беларусі. Ён заўважыў: “Цёплы прыём і адкрытасць ваших сэрцаў забіраю з сабой у Варшаву”. Гэта дзякуючы падтрымцы айца Юзафа і яго супрацоўнікаў мы маглі арганізаваць парафіяду. Ён супрацоўнічаў з Карытас Гродзенскай дыяцэзіі, прымаючы на адпачынак дзяцей. Апошні яго візіт у Беларусь быў восенню 2009 г. Апошні sms я атрымаў ад яго 4 красавіка 2010 г. у 12. 56. 32, а на маім сталі засталася запрашэнне на II парафіяду Гродзенскай дыяцэзіі, якое я намерваўся выслать у Варшаву ў панядзелак 11 красавіка... Для нас, арганізатараў парафіяды, адыход кс. Юзафа да дому Айца з’яўляецца асаблівым матывам да яшчэ большага пашырэння парафіяднага руху ў нашай дыяцэзіі і ў краіне. Мы верым моцна, што будучы ў доме Айца, ён заступаецца за нас, выпрошваючы для ўсіх нас неабходныя ласкі ва ўсіх пачынаннях і ў штодзённым жыцці.